

Sag till de utlösta från Zangstad
by, det hade varit så som jag hade

2.

Det jag har i orten har lefwat så
fåll, att sedan jag kom från den storska
Gård, när jag på det varit på orten
när, då följde Zangstad förordning
till.

1.

Den Andra:
När jag har i orten har lefwat så
fåll, att sedan jag kom från den storska
Gård, när jag på det varit på orten
när, då följde Zangstad förordning
till.

3.

När jag har i orten har lefwat så
fåll, att sedan jag kom från den storska
Gård, när jag på det varit på orten
när, då följde Zangstad förordning
till.

här, jag får då den Skriften i Heder
på, Dyktig den Hagen jag följde uppå.

9.

Widtanker af detta mitt Hjerta hert
flår, så Stridiga tårar af ögonen går;
Ja Han Som förmanade watten i min;
han gör wäl en anda på Sömmaren Min.

N R D E.

När jag har i orten har lefwat så
fåll, att sedan jag kom från den storska
Gård, när jag på det varit på orten
när, då följde Zangstad förordning
till.

3.

När jag har i orten har lefwat så
fåll, att sedan jag kom från den storska
Gård, när jag på det varit på orten
när, då följde Zangstad förordning
till.

Förskaffes i motert jag betar, att
etter den wägen som jag skulle gå, Gud gifve
att himlens planter, och sken som ly-
ste de tre wiste man, att den sig så kunde

4.

Förskaffes har jag varit trogen, han
tog sig en dunt, och det har jag
Gud både det lammor till wärdet och
hvar han gjort, Gud både det lammor
i skåns, att det lammor i skåns,
himlens glada, den lammor, Gud
Guds hvar han gjort, Gud både det lammor
i skåns, att det lammor i skåns,
himlens glada, den lammor, Gud

3.

löst, jag skulle min till stulle till
men de hafwer blott minna fört,
sol nu har jag varit trogen, han
tog sig en dunt, och det har jag
Gud både det lammor till wärdet och
hvar han gjort, Gud både det lammor
i skåns, att det lammor i skåns,
himlens glada, den lammor, Gud

GS 1033.

Enne wadra och alldeles nya.

W i s o r.

Den Första:

Mig lyfter uti Lunden att wara ic.

Den Andra:

Då jag här i orten har lefwat så
fåll ic.

Författad af en Bondebrång på Abbeås.

L u n d.

Lund, hos Lundberg, 1834.

De till minna jemner, frälsade min
och, Betänker hvad jag lider för

8

Adjo du min Zilla, farväl du min
vår, Gud vet om jag nånstund mer träffar
mitt hem, jag är litet vatten moln flyter
från sten i vatten, en vatten har gjort mig

7

Adjo minna bröder, farväl du min
vår, jag är litet vatten moln flyter
från sten i vatten, en vatten har gjort mig
Betänker ju Hebr.

9

Adjo minna bröder, farväl du min
vår, jag är litet vatten moln flyter
från sten i vatten, en vatten har gjort mig

jag blef då insatt i bojer och band, och
sedan afdomder mitt Husvud och hand.

3.

Åh! Tänk att mitt hjerta så Sårt
der då blef, att jag så ofsyldigt skall mista
mitt Lif, jag hade mot mig så många o-
vän, de ropte och sade slepp alldrig den
lös.

4.

Jag Gick till vår Konung, på nytt
om pardon, och när de Tidningar från ho-
nom då kom, att jag skulle till warbårg
allt uppå ser år, Gud kan mig väl hjäl-
pa att jag det utstår.

5.

Men ingen ting Swider så hårt i
mitt bröst, som att mista min vän och en-

1.

Mig lyfter uti Lunden att vara, för-
gäwes jag ropar Ditt namn, söta Du när
Echo från bergen mig swara, mitt hjerta
sig gläder att höra Des ljud, jag Drömde
jag hörde din åra. Åh låta och söta Du
kom, jag vill alldrig mera begära, än med
mina armar så samna dig om.

2.

Förgäwes en vän jag har flappat,
förgäwes jag söllslap med dig haswer